XVII. évf. 3. szám 2005. május - június

MARANA THA

Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja



Őrsy László:
A Szentlélek a mindennapokban

CSODÁLKOZZ RÁ ISTEN GYÖNYÖRŰ VILÁGÁRA VIRÁGOK POMPÁJÁRA FELHŐK JÁTÉKÁRA ÉS ÁLDD ÉRTE A TEREMTŐT!



A Szentlélek egyesít Istennel!



Amint a folyó siet a tenger felé, az emberi szív is vágyódik a végtelen felé. A végtelen nem személytelen hatalom, hanem szerető Atya. A felé vezető út tele van akadályokkal. Hamis vágyak, hamis célok, hamis eszmék, hamis elképzelések terhelik meg az emberi lelket. Istennek talán a legfájóbb az, hogy az emberek félreismerik szeretetét. Teremtett számukra egy csodálatosan szép világot, tele gyümölcsökkel, virágokkal, természeti kincsekkel. Mindezt nekünk adta szeretetének jeleként, de mi mégis félrefordítjuk fejünket és nem akarjuk észrevenni ajándékait. Elküldte egyetlen Fiát – hogy bebizonyítsa szeretetét –, de mi elfordultunk Tőle és keresztre feszítettük.

Végül elküldte Szent Lelkét, szeretetének különösen nagy ajándékát, hogy végre meggyőzze szívünket jóságáról, de mi ennek ellenére meg akarjuk tartani a „három lépés" távolságot. Mérlegre tesszük a Szentlélek működését, megítéljük, óvatoskodunk, mintha nem Ő lenne az Egyház életének forrása és beteljesítője. A Szentlélek minden fejlődés, Istenre-találás, boldogság, vigasztalás, lelki erő, tudás, harmónia, kibontakozás elindítója és alapja. Egy keresztény embernek mindig így kell kezdeni a napot, ezzel a kéréssel: „Jöjj el Szentlélek, vezess engem, hogy mindig Jézussal járjak és Őt szolgáljam!"

Ezért olyan fontos, hogy:

1. **Naponta nyissuk meg szívünket a Lélek előtt.** Az apostoloktól nagyon sokat tanulhatunk ebben a kérdésben. Jézus keresztrefeszítése után belátták, hogy nem a hatalommal menthetik meg a világot. Nem akartak már uralkodni, hanem csak szolgálni. De hogyan? Ötven napig azt fontolgatták, hogyan ismerhetnék meg ebben az új helyzetben Isten akaratát és honnan vegyék az erőt, hogy ezt meg is valósítsák?! Mikor teljes mértékben felismerték tehetetlenségüket, akkor voltak képesek megnyílni a Szentlélek előtt. Nagyon tanulságos ez! Alázat nélkül az ember képtelen megnyitni a szívét Isten Lelke előtt. Az alázat nemcsak az ember tehetetlenségét jelenti, hanem a világ tehetetlenségét is. Természetfeletti célokat nem lehet megvalósítani a világ eszközeivel: pénzzel, hatalommal, fegyverekkel. Teljesen rá vagyunk utalva a Lélek erejére.

2. **Naponta nyissuk meg szívünket az emberek felé.** Érdekes megfigyelni, hogy az apostolok pünkösd után rögtön tanúságot tettek arról, amit tapasztaltak. Nem mondták azt, hogy elmegyünk Galileába – a mi hazánkba – és majd ott elmondjuk, ami történt velünk. Szolgálni kezdték az embereket. Minden szolgálatnál szemünk előtt kell tartani a célt: közelebb vinni másokat Istenhez! A legegyszerűbb fizikai munkától a lelki beszélgetésig minden szolgálatnak az az értelme, hogy a másik ember megismerje és megszeresse Istent! Erről soha nem mondhatunk le! Megnyitni szívünket az emberek felé, jelenti, hogy megismerjük valódi szükségleteiket és segítünk nekik abban, hogy a szükségleteken túl felismerjék az egyetlen szükségest: Isten szeretetét. Ezzel menthetjük meg őket az igaz (örök) életre. Mert mit használna, ha egy pillanatnyi szükségletét teljesítjük, de a legfontosabbal nem törődnénk.

3. **Naponta nyissuk meg szívünket Isten öröme előtt.** Az apostolok a Szentlélek kiáradásakor eggyé váltak Istennel. Az eggyéválás azt is jelentette, hogy beléptek Isten örömébe. Isten a tökéletes öröm Istene, mivel tökéletes a szeretetben. Ez az öröm, amely Istennel való egységükből fakadt, akkora erőt jelentett számukra, hogy nem törődve a főpapok fenyegetésével, állandóan hirdették a népnek a föltámadt Jézus Messiás-voltát. Örömük oly nagy volt, hogy legyőzték életkörülményeikből fakadó nehézségeiket, amelyek mai szemmel elszomorítóak voltak: üldözött életet éltek, nem volt biztos megélhetésük, nem volt állandó lakásuk és ennivalójuk, nem volt rendezett családi életük (némelyiknek – Péternek – volt ugyan felesége, de ritkán volt otthon). Lehet, hogy szüleik felelőtlennek mondták őket. Mindezek ellenére örültek, mert megtalálták azt a kincset, ami mindennél többet ér. Mindezen tények tudatában feltehetjük a kérdést: „Én megtaláltam-e már az igazi kincset? Felismertem-e már azt a belső örömöt, amit a Szentlélek felkínált nekem? Legyőztem-e már szomorúságaimat? Engedtem-e a Léleknek, hogy eggyé tegye szívemet Isten szívével?"

Isten neked is új Pünkösdöt akar adni,
a Te személyes életed Pünkösdjét!

Katona István
főszerkesztő

Hogyan láthatjuk meg ma a Szentlélek jelenlétét?

Krisztus üzenete tanítványainak jó hír volt: a szabadság üzenete. Három évet fordított Jézus arra, hogy kifejtse és megmagyarázza evangéliumát, azután halálával és feltámadásával megpecsételte annak hitelességét. Az ifjú Saul, akit Damaszkuszba vivő útján hirtelen fény vett körül, és Krisztus szólt hozzá, Pállá változott, megragadta az üzenet jelentését. Ettől a naptól túlcsorduló öröm és megdöbbenés árad leveleiből keresztény hitsorsosaira: szabadok vagyunk; megszabadultunk a test, a bűn, a halál rabszolgaságából. Keresztténynek lenni annyi, mint **szabadnak lenni**. Keresztténynek lenni annyi, mint szegény zarándoknak lenni, akinek semmije sincs, de mindene megvan. Keresztténynek lenni nem jelenti, hogy kincsünk van a földön, de a csillagok mind a mieink; nincs maradandó lakásunk, de Isten szárnya alatt van menedékünk.

Azonban nincs szabadság felelősség nélkül. A szabadság minden előjoga a kötelességek adóslevele.

A szabadsággal élni nagy bölcsességet kíván, különösen ma, amikor a világ nagyobb erjedésben van, mint valaha. Az ember eddig ismeretlen mélységig kutatja ki az atom és a világmindenség titkait. Ebben a kutatásban és erjedésben a keresztény néha megzavarodva áll. Új eszmék tárulnak elé, új életmódokat ajánlanak neki. Szeretné tudni, hogyan ítélje meg mindezt, hogyan különböztesse meg a helyeset a helytelentől. A keresztények értsék meg a kutatás kezdetétől fogva: Krisztus nem mentesítette tanítványait e világ örvénylő eseményeitől és a nyomukban járó megrendüléstől és zavartól. Ellenkezőleg az volt a kívánsága, hogy mindennek kellős közepén álljanak. Sohasem ígért nekik új világrendet, amely világos, tiszta és fertőzésmentes. Inkább arra intette őket, hogy életük tele lesz meglepetésekkel, jókkal és rosszakkal egyaránt, míg ő el nem jön megint. És még jövetelét is úgy írja le, mint egy egyetemes kataklizma utolsó eseményét, amelyben a zűrzavar akkora lesz, hogy még a csillagok is leesnek az égről és a nap és hold is elsötétül. A keresztények hivatása nem kifelé szól a világból. Arra hivatottak, hogy reményt hirdessenek, még akkor is, ha úgy látszik: világegyetemünk alapjai rendülnek meg.

Krisztus bizonytalan világot ígért tanítványainak, de megadta nekik egy vezető biztonságát. Ez a vezető a **Szentlélek**. A keresztények hiszik, hogy Isten az emberek között hatalmas tetteket visz végbe. Minden dolog teremtését az Atya mérhetetlen hatalmának tulajdonítjuk, az ember megváltását a Fiú jóságának (aki egy lett miközülünk, a Názáreti Jézus), a világ megszentelését pedig a Szentlélek erejének.

Isten régtől fogva megígérte, hogy népével marad. ígérete beteljesítésére elküldötte Fiát, Ő pedig, miután eltűnt szemünk elől, elküldte a Szentlelket, minden jó gondolat és jó tett forrását. Isten Lelke van minden jóakaratú emberrel: ő vezeti őket Isten Országa felé. Azért fontos, hogy meg tudjuk különböztetni szívünkben és a világban a Szentlélek jelenlétének és működésének jeleit, és így követni tudjuk őt. Ez a néhány sor valójában új változata ennek a régi témának, a Szentlélek működése fölismerésének, új időkre és új szükségletekre alkalmazva. Föl kell hívnunk a figyelmet: a leírt jelek egyike sem csalhatatlan önmagában. Különféle jeleket kell figyelembe venni és együttesen mérlegelni, és még így is nagy bölcsesség szükséges ahhoz, hogy kiegyensúlyozott ítéletet alkossunk.

Legjobb, ha ezt a fejtegetést a Szentlélek pünkösdnapi jelenlétének és működésének bibliai jeleivel kezdjük: ezen a napon áradt ki először a tanítványokra. E jelek voltak: a **szél**, a **tűz** és **új üzenet új nyelveken**.

Az Apostolok Cselekedeteiben azt olvassuk, hogy az első pünkösd napján, amikor a Szentlélek kiáradt az apostolokra, *„egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna és egészen betöltötte a házat, ahol egybegyűltek"* (ApCsel 2,2). Erős szél támadt. A **szél** a levegő mozgása; frissítő szellő – és heves vihar is, amely megtisztítja a levegőt. Amikor a Szentlélek jelen van valahol, ott **szél**nek kell támadnia, mert ő az élő Isten, aki újjáteremti a föld színét. A föld színének ez az újjáteremtése heves mozgást, friss levegőt hoz az emberiség és az Egyház életébe. A Pünkösd szele nem rombol életet: több mozgással bővebbé teszi az élet ajándékát. Ha valahol egyáltalán nincs mozgás, nem valószínű, hogy ott jelen van Isten Lelke, az élő Isten, aki újjáteremti a föld színét.

Ezt is olvassuk az Apostolok Cselekedeteiben: *„Majd lángnyelvek lobbantak és szétoszolva leereszkedtek*

mindegyikükre" (ApCsel 2,3). A **tűz** dinamizmust jelent. A régi elégését, hogy helyet adjon valami újnak. Ahol a Szentlélek jelen van egy személyben vagy egy intézményben, olyan, mint a tűz: próbálja elégetni a fölöslegeset, hogy helyet készítsen új ajándékoknak, amelyeket adni kíván. A tűz a szeretet jelképe is - aktív, tettekben megnyilvánuló szereteté. Lángoló szeretetről beszélünk egy másik személy iránt. Az ilyen szeretet a Lélek jelenlétének tanúsága.

„Mindannyian elteltek Szentlélekkel és különböző nyelveken kezdtek beszélni úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket" (ApCsel 2,4). Az **üzenet**, amelyet az apostolok hirdetni kezdtek, Krisztus feltámadásának jóhíre volt, és ezt az üzenetet új nyelveken lehetett hallani, amelyeken a galileai születésű apostolok sohasem beszéltek azelőtt. Az, aki a Szentlélekkel együtt dolgozik, új üzenetet hoz; maga az üzenet újsága a Lélek jele. Urunk azt mondotta, hogy a Szentlélek elvezeti a tanítványokat minden igazságra. Azért akinek a Lélek jelenlétének áldása jut osztályrészül, az új belátásokat nyer Krisztus tanításába. Következésképpen új üzenetet is hirdet, új belátásának kifejezéseként. Nem ismétli egyszerűen, amit mástól hallott: valami személyes ízűt tud mondani. Ugyanakkor az új híradás új betekintés a régi tanításba - nem hagyományaink lerombolása, hanem megdicsőítése.

Ezekről a pünkösdi jelekről térjünk rá a Szentlélek adományainak arra a klasszikus leírására, amelyet Szent Pál ad a galatákhoz szóló levelében. Így ír: *„A Lélek gyümölcsei igen sokfélék: szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás"* (Gal 5,22).

A Szentlélek jelenlétének a jele egy jó ember szívében a **szeretet**. A keresztény szeretet készség az adásra és a szeretet mértéke az: milyen mértékben adunk. Szeretet lehet az is, ha anyagi javainkat adjuk másoknak; de ez csupán a szeretet kezdete. Legbecsesebb birtokunk saját személyünk, s a szeretet túlcsordulása ott kezdődik, amikor valaki sajátmagát adja másnak, nem azért, mert a másik megérdemli, hanem azért, mert az ajándékozóban a szeretet határt nem ismerő forrása fakad föl. Ilyen szeretet csak a Szentlélektől származhat, mert Istentől jövő világosság és erő szükséges annak a kockázatnak vállalására, annak a bizonytalanságnak elviselésére, amellyel az ilyen adakozás jár. Nem mindenkiben van meg ez a becses ajándék, aki azt állítja, hogy a szeretet vezeti. De mindazok, akik ismerik ezt a túláradó adást, a Szentlélektől kapták ajándékba, akkor is, ha sohasem hallottak róla. Az ember a szeretetben lesz a legnagyobb, mert a szeretet nem ismer határt. Gondolkodásunk nagyon is ismer; tudásunk mindig határolt. A szeretet ott kezd a végtelenbe lendülni, ahol véges tudományunk megáll. A Szentlélek jele a tudás határain túláradó szeretet.

Az **öröm** a Lélek jelenlétének egy másik ismertetőjegye. Nem valami egetverő emóció, amely kimeríti az embert, hanem az a boldogság, amely hitből fakad: minden dolgoknak és alkotójuknak: Istennek jóságába vetett szilárd hitből. Az ilyen öröm összefér bánattal, szenvedéssel, halálos kínnal is, mert az öröm a lélek mélyén lakik, és a mindennap viharai nem zavarhatják meg. Ez az öröm optimizmusban virágzik ki, az igaznak, jónak és szentnek végső diadalába vetett hitben.

A **béke**, amelyet a Lélek hoz, nem a tó felszínének békéje szélcsendes napon, amikor a kecses és könnyed vitorlások élettelenül lebegnek a vízen. A Szentlélek békéje azok nyugodt bizodalma, akik a dühöngő vihar idején szilárdan lehorgonyzott csónakban tartózkodnak. A keresztény béke sohasem volt élettelen nyugalom, hanem biztonság a bizonytalan tengeren, megtapasztalva közben mindazt a veszélyt és nehézséget, aminek az elemeknek való kiszolgáltatottságunk kitesz. Bízunk benne, hogy minden közreműködik azok javára, akiket Isten szeret.

A többi jel: **türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség** és **önmegtartóztatás**, valójában annak a szeretetnek a leírása, amely megtanult adni. A keresztény megkülönböztető jele éppen az, hogy van benne valami Isten bolondságából, aki odaadja magát az embernek. Józan eszünk azt tanácsolná, hogy számoljunk, hogy ne egyhamar döntsünk, hogy ne cselekedjünk mindaddig, amíg egészen meg nem győződtünk igazunkról. Hinni a bolond szeretet végső sikerében: ez a Szentlélek ismertetőjegye. Senki más nem viheti idáig az embert.

Ezekhez a bibliai jelekhez hozzátehetünk néhány új elvet, amely segíthet bennünket a Szentlélek jelenlétének és munkájának felismerésében. A legtöbb elv lényegében ugyanazon az eszmén alapul. Ez pedig a következő: ha egy személyben, egy tanításban, egy cselekedetben két véglet együtt fordul elő és összhangban egyesül, nagyon való színű, hogy ez az egység a Szentléleknek köszönhető. Az emberek túlzásra hajlamosak, két véglet közül rendesen csak az egyiket látják. Isten mindig összhangot hajlamos teremteni ott, ahol természetesen szólva ellentét uralkodnék. Most más szóval fejeztük ki azt, hogy az egyensúly a legnehezebben megszerezhető erény számunkra, különösen akkor, ha isteni és emberi tulajdonságok közötti egyensúlynak kell lennie. A Szentlélek megszerezheti ezt az egyensúlyt.

Íme néhány vezérelv, amely segítségünkre lehet, hogy emberi szavakban és cselekedetekben fölfedezzük a Szentlélek jelenlétét:

Mindaz, ami a Szentlélektől jön, az emberség jegyét viseli. Ez azt jelenti, hogy ha egy mű a Szentlélek

ihletéséből ered, az isteni lesz, de ugyanakkor mélyen emberi is. Nem is lehet másként, hiszen Krisztus személyében Isten Igéje testet öltött – istenség és emberség eggyé vált. Minden lelki kegyelem valamiképpen testet ölt e világon. Azért a valóban szent ember isteni lesz abban az értelemben, hogy elmerül Istenben; de ugyanakkor emberi is. Természetfölötti érzéke és embersége együttesen fejlődik. Hasonlóképpen egy tudományos vagy tanító álláspont nagyobb valószínűséggel ered a Szentlélek ihletéséből, ha egyensúly jellemzi isteni és emberi elemek között. Például ha valaki az Egyháznak olyan képét tárja elénk, amely minden isteni tulajdonságát hangsúlyozza, de homályban hagyja emberségét, akkor óvatosan kell fogadni tanát. Korlátok, tökéletlenségek, esendőség a zarándok Egyház lényegéhez tartozik, csaknem ugyanannyira, mint szépsége, tökéletességei és csalatkozhatatlansága. Az Egyház igazi képe a földön ezeknek az ellenkező tulajdonságoknak egyensúlya.

A Szentlélek gyümölcse rendszerint a régi és új keveréke. Öreg fáról való, de az új évszak friss ízével. Tudjuk, hogy az apostoloknak jutott osztályrészül az Evangélium teljessége, de nem az Evangéliumba való behatolás teljessége. Következésképpen ha az Egyházban új eszmék és cselekvések merülnek föl, azok akkor valók a Szentlélektől, ha megvan a hagyományokba nyúló gyökerük és ugyanakkor új belátásokat, új ösztönzéseket tartalmaznak. Ahol egyensúly uralkodik régi és új között, ott valószínű, hogy jelen van a Szentlélek. Ha nincs meg az egyensúly, meglehetősen biztosak lehetünk, hogy a Szentlélek nincs ott.

Ami Isten Lelkétől származik, az rendes körülmények között valószínűleg szemlélődés és cselekvés egységében nyilvánul meg – vagyis passzivitásban, amikor Isten ihletésének befogadásáról van szó és aktivitásban, amikor Isten Országát kell építeni. Ennek oka az, hogy maga Isten örök szemlélődés, látja és élvezi saját istensége mélységeit, ugyanakkor azonban ő az örök-tevékeny Isten. A Szentháromság élete dinamikus: A Fiú állandóan születik az Atyától, a Szentlélek állandóan származik az Atyától és a Fiútól. Isten tevékenysége teremti meg e világot és Lelke által újjáteremti Krisztusban. Azért mindaz, ami Istentől való, a szemlélődés és cselekvés közti összhang jegyét viseli. Kivételek természetesen lehetségesek. Megtörténhet, hogy valaki csakis szemlélődésre hivatott, bár nem valószínű, hogy csak erre legyen hivatása. De mindegyik rendkívüli eset. Rendes körülmények között a kettő harmóniája tanúsítja a Szentlélek jelenlétét.

A gondolatok és tettek eredetisége jele lehet a Szentlélek jelenlétének. Az eredetiség hiánya származhat az ő távollétéből. Eredetiségen teremtő erejű eszméket és cselekedeteket értek, akár természetfölötti, akár természetes módon. Isten élet és életet ad - bővebb életet. Az eredetiség az élet megnyilvánulása. Ezért ha egy embernek állandóan ugyanazok az eszméi, sohasem revideálja véleményét, akkor nem valószínű, hogy megragadta a Szentlélek. Ahol jelen van a Lélek, ott át fog törni valami eredetiség.

A lelki látásmód és jogászi bölcsesség közötti összhang valószínűleg a Szentlélek jelenlétére mutat. Kevés dolog ellenkezik úgy egymással, mint a lelki látásmód a maga nagy szabadságával és személyes jellegével – és a legalizmus a maga merev szabályaival, amelyek általános helyzetekre illenek és ártalmára lehetnek a személyes szükségleteknek. Az Egyház történetében sokszor keletkezett feszültség a Lélek és a törvény között. Amikor egy személy cselekedeteiben olyan összhang mutatkozik, amely egyaránt tanúskodik a Lélek dinamizmusáról és szabadságáról, meg a törvény iránti tiszteletről, akkor valószínű, hogy az illető a Szentlélek erős befolyása alatt van.

Növekvő gyakorlatiasság jele lehet a növekvő életszentségnek. Ez talán szokatlanul hangzik. De minthogy a világot Isten teremtette, s ismeri és szereti a világot, ha valaki az Istennel való szorosabb egyesülés felé tart, mind gyakorlatiasabb lesz a világ problémáinak intézésében. A szentségben való haladásra nem az álmodozás jellemző, hanem nagyobb éleselméjűség és több józan ész. Szent Pál nagyon gyakorlati ember volt. Emlékezzünk csak, hogyan szervezte meg a jeruzsálemi egyháznak rendezett gyűjtést. Szent Benedek szabályában misztikus mélység és mindennapi gyakorlatiasság egyesül. Szent Teréz, a nagy szemlélődő korának egyik legéleselméjűbb asszonya volt, nagy üzleti érzékkel megáldva.

Mindezek a jelek és elvek vezérfonalak; egy adott esetre okosan és bölcsen kell alkalmazni őket. Szükség van rájuk manapság, mert az egyes kereszténynek, akár a világban él, akár szerzetházban, sok személyes döntést kell megejtenie. El kell döntenie, vajon egy könyv valóban Krisztus Lelkét tükrözi-e, vajon egy folyóirat az Evangélium üzenetét közvetíti-e, vajon egy előadó igazán a Lélektől ihletve szól-e. De hadd emlékeztessünk arra: minden jelnél vagy elvnél inkább legyen a keresztény ember életében az igazi vezér maga a Szentlélek. Ő adjon neki világosságot és rokonérzést, hogy meglássa és megérezze Isten Lelkének jelenlétét másokban és az egész világban, annak minden eseményével. Jelek és elvek csak eszközök ennek a szavakba nem foglalható bölcsességnek az elérésére, amely igazán Isten ajándéka.

Órsy László

Blanka története

„Azokat pedig, aki hisznek ezek a jelek követik: azén nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegekre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak." (Mk 16,17)



Mariann egyik testvérének a térdvizsgálata folytán derült fény arra, hogy Blanka lányunk ugyanabban a genetikusan öröklődő csontfejlődési rendellenességben szenved, mint Mariann és testvérei. Az „örökség" a család tagjainál más-más mértékben jelentkezett, míg Mariann testvérét térdműtéttel fenyegették, addig Mariannál panaszmentes a jelenség. A fejlődési rendellenesség lényege abban áll, hogy mindkét combcsont tengelye befelé fordul, aminek következtében a kisgyerek befelé „csámpásan" tanul meg járni. Hogy ne essen el saját lábában, megtanulja a lábfejeket párhuzamosan tartani. Így a lábszár kifelé fordul, miközben a térdkalács befelé fordulva marad. Az egész következtében a comb és a lábszár nem kerül egy vonalba, a térdkalács befelé csúszik, rossz statikai helyzetet vesz fel, ami fájdalmakhoz és idő előtti ízületi kopáshoz vezet. Mariann testvérének 17 évesen készített röntgenfelvételén már tisztán láthatók voltak a rendellenesség következményei. A közeli kapcsolat révén fizikai fájdalmainak tanúi lehettünk.

Blanka járástanulása során a fenti folyamatot mi is megfigyeltük, de az okát csak azután kezdtük el vizsgáltatni, amikor az iskolai tornaórákon a gyermek elkezdett térdfájásra panaszkodni. Bár nagyon jó mozgású gyerek, az osztályban a legjobb futók közé tartozott, nem lehetett a térdét terhelni. Ennél fogva sportolni sem engedtük, az úszást kivéve. Nagy örömünkre szolgált az ősszel, amikor lehetőség nyílt a térdet számottevően nem terhelő sport, a kajakozás elkezdésére. Nem gondoltunk bele, hogy a szárazedzések nagy része futásból áll. Így a kezdeti hatalmas lelkesedést lassanként a feladással járó csalódás váltotta fel. Ezt erősítette, hogy járás, gyaloglás közben egyre gyakrabban bicsaklott ki Blanka bokája, ami megint a rossz lábtartásra utalt. Újra elkezdtük törni a fejünket, hogy hová lehetne segítségért fordulni. Mariann testvérénél a legutóbbi időben talált és alkalmazott terápiát Blanka fiatal kora miatt még az orvosok nem ajánlották gyermekünknek. Teljesen tanácstalanok voltunk.

A január 15-i családszolgálati lelki napra ezzel a gonddal mentünk. Az egységről szóló tanítás után elhatároztuk, hogy gyermekeinkért, és különösen Blanka gyógyulásáért mint házaspár, közösen fogunk imádkozni. Az ebéd utáni szünetben láttuk, hogy egy kisgyermeket hoztak, akiért az angol testvérek imádkoztak. Ekkor nyilallt belénk a gondolat, ismerve az egyik angol testvért és karizmáit, hogy elhívjuk őt hozzánk egy rövid imára. John tömören és egyszerűen imádkozott Blankáért: **Jézus Krisztus** nevében a betegségre parancsolt, hogy távozzon el, és az elcsavarodott csontok egyenesedjenek ki. Másnap reggel Blanka boldogan ébresztett minket azzal, hogy a lábai kiegyenesedtek! Először alig akartunk hinni a szemünknek, de a csoda megtörtént... Azóta is minden nap megnézzük a lábát, és örvendezve adunk hálát az Úrnak, aki a mai nap is ugyanolyan csodásan gyógyít, ahogy 2000 évvel ezelőtt. Blanka azóta részt vett egy országos kajakos erőnléti versenyen, ahol különösebb felkészülés nélkül a jó futóeredményének köszönhetően korcsoportjában 80 gyerekből a 7. helyezést érte el.

Szívesen megosztanánk még Veletek további csodálatos gyógyulásaink történetét, mint Luca ekcémájának gyógyulási folyamatát, Bence ágyéki gerincferdülésének kiegyenesedését, Mariann nyaki gerincének meggyógyulását. Mindezek a történések a testi gyógyulásokon túl számunkra elsősorban mély, szívbeli megtapasztalást és hitbeli megerősödést jelentenek. Azt a bizonyosságot, hogy Jézus Krisztus ma is itt él közöttünk, egészen közel, közvetlenül megtapasztalható módon. Ez egy olyan találkozás volt, ami sok mindent elindított bennünk, és látjuk az első gyümölcsöket is.

A bizonyosság örömét szeretnénk átadni a környezetünknek, és úgy érezzük, hogy ez feladatunk is. Azért írtuk le ezeket a sorokat, hogy bátorítsunk és buzdítsunk Benneteket, és tanúságot tegyünk Jézus Krisztus hatalmáról és erejéről.

Foltányi Bence & Mariann

A bűnbánat öröme

II/2. rész

A bűnbánat három szintje

Igen üdvös megkülönböztetnünk három fokozatot, amelyeken keresztül a Szentlélek rávezet bennünket bűneinkre és elvezet a bűnbánatra.

Szándékos bűnök

Az első szint a szándékosan elkövetett bűnök megbánása. Számtalan módon hűtlenek lehetünk Istenhez – önzésünk, paráznaságunk, bosszankodásunk, irigységünk vagy egyes mindennapi kötelezettségeink elmulasztása által. Bármilyen bűnről is van szó, fel kell ismernünk és meg kell bánnunk. Ha szándékosan követünk el valamit, amiről tudjuk, hogy becstelen, meg kell bánnunk amilyen gyorsan csak lehet. Semennyi imádság, önmegtagadás, beszélgetés vagy bölcsesség sem tudja helyettesíteni a bűnbánat szükségességét.

Nem szándékos bűnök

A bűnbánat második szintje életünk során folyamatosan, de nem teljesen szándékosan elkövetett bűnökkel foglalkozik. Mint a beszéddel kapcsolatos példámban is, egy meghatározott időpontig nem teljesen vagyunk tudatában valamilyen tettünk rosszaságának. Mivel Isten Igéje és Lelke működnek életünkben, a bűn újabb fokozatai és területei tárulnak fel előttünk. Keresztelő János azt hirdette, hogy Jézus Szentlélekkel és tűzzel fog minket megkeresztelni (lásd Lukács 3,16-17). Ez a tűz ki fogja égetni életükből a bűnt, feltéve, ha elfordulunk tőle és egyre inkább magunkra öltjük a megváltott életet.

A bűnbánatnak a második szintjén azokat a bűnöket értjük, amelyeket már sokszor megbántunk és meggyóntunk, anélkül, hogy lényeges változást tapasztaltunk volna. Ha nyitottak vagyunk, a Szentlélek fel fog fedni előttünk egy olyan alapvetőbb bűnt, amelyben nehézségeink gyökereznek. Ily módon meggyónhatnánk számtalanszor a szeretetlenség, paráznaság, vagy a harag bűneit. A Lélek azonban megmutathatja nekünk, hogy személyes kapcsolataink és elsőrendű dolgaink nincsenek rendben és hogy ez a rendetlenség az oka bűneinknek.

A Szentlélek megmutathatja nekünk továbbá, hogy maga a rendetlenség egy alapvető mély bűnből ered. Keresztények hagyományosan megfigyelték, hogy vannak olyan bűnök, amelyek sok más bűn mélyén rejtőznek. A büszkeség a legfőbb ezek közül. A büszke ember önmagát helyezi aggodalmai és erőfeszítései középpontjába. Azt teszi, amiről úgy gondolja, hogy leginkább fogja őt szolgálni és amiben legjobban kedve telik. Emiatt elmulasztja az Isten vagy testvérei szolgálatát, és az önzés bűneibe esik.

A gyengeség területei

A bűnbánat harmadik szintje az életünkben előforduló gyengeségek vagy gyarlóságok területeivel foglalkozik, amelyek valószínűleg nem vonnak maguk után külön bűnös cselekedeteket. Ádám és egy bűnös faj leszármazottai vagyunk; tökéletlen magból származunk, amely bűnnel sebzett természetet örökít át. A bűnbánat célja ezen a szinten az, hogy tovább vezessen minket az életszentség felé vivő úton, a világtól, a testtől és a sátántól való szabadulás által.



Pál így sürgeti a római keresztényeket: *„gondolkodástokban megújulva alakuljatok át”* (Róm 12,2). Az átalakulásnak ez a folyamata az alábbi egymást követő lépcsőfokokon keresztül megy végbe: belátjuk bűnös állapotunkat, bűnbánatot tartunk, és elfogadjuk Isten kegyelmét, hogy új életet élhessünk.

Időnk felhasználása és az általunk keresett szórakozás természete képezik azokat a leghétköznapibb területeket, ahol megéljük a bűnbánatnak ezt a szintjét. Lehet, hogy jó tevékenységekkel töltjük napjainkat: rendszeresen imádkozunk, templomba járunk, keményen dolgozunk, szabadidőnket családunkkal töltjük, keresztény szolgálatokat végzünk, kikapcsolódunk és szolgálatkészen reagálunk szomszédaink és a környezetünkben élő szegények speciális igényeire. Nyilvánvalóan tevékenységeink közül egyik sem bűnös; sőt tulajdonképpen mindegyik jó, és ezeket folytatnunk is kell.

A Szentlélek azonban megmutathatja nekünk, hogy kapcsolatainkból hiányzik egy lelki dimenzió. Le-

hetünk olyan apák, akik elmulasztanak a családjuknak lelki vezetést adni. Lehetünk olyan anyák, akik gyermekeik egyetemi, fizikai és társadalmi jólétét hangsúlyozzák, és nem erkölcsi tisztaságuk növekedését. Lehet, hogy családi beszélgetéseinkben nem Istenre összpontosítunk. Lehet, hogy annyira hangsúlyozzuk a világi szórakozást, hogy nem marad időnk a keresztény irodalom olvasására, és más fejlesztő tevékenységekre, amelyekre nekünk és családunknak szüksége van.

Ha az Úr megadja nekünk a kegyelmet, és felismerjük, hogy mi az, ami hiányzik, bűnbánatot tarthatunk. Ilyenkor általában az történik, hogy gondolkodásunk megújul és így más módon látjuk életünket, felismerjük bűnösségünket és a változás szükségességét.

Jól látható ez az egyik Péterről szóló evangéliumi történetben. Pétert mélyen elszomorította Jézus jövendölése, miszerint szenvedés és halál vár rá Jeruzsálemben. Jézus fizikai jólétére ügyelt, amikor azt mondta: *„Isten mentsen, Uram! Ilyesmi nem történhet veled."* (Mt 16,22) Azt hitte, hogy jó, sőt nemes dolgot tesz. Valójában azonban Isten terve ellen dolgozott és a fizikai valósághoz tapadó gondolkodásáról tett bizonyságot. Hiányoztak belőle Isten országának mélyebb realitásai. Jézus megfordult és rászólt: *„Távozz tőlem, sátán!"* (Mt 16,23)

A keresztény hagyomány szerint Péter élete folyamán később ugyanolyan helyzetbe került, mint Jézus a fenti alkalommal. Mikor Rómában az üldöztetések súlyossá váltak, Pétert figyelmeztették, hogy a rómaiak keresztetik őt. El akart menekülni a városból, de a legenda szerint útközben találkozott Jézussal. Péter megkérdezte Tőle: „Uram, hová mész?" („Quo vadis Domine?") Jézus azt mondta: „Megyek helyetted meghalni!" Péter elszégyellte magát és most már megértve a szeretet misztériumát, visszatért Rómába, ahol szívesen fogadta a kereszthalált. Kérte, hogy fejjel lefelé feszítsék keresztre, mert nem méltó arra, hogy ugyanúgy haljon meg, ahogy az Úr meghalt. Péter a bűnbánat által szentté lett.

Gyakorlati lépések:

1. Kérd a Szentlelket, mutassa meg a bűnnek azokat a területeit, amelyekre mostani életedben leginkább fel akarja hívni figyelmedet. (Ha egyszerre túl sok területtel próbálunk meg foglalkozni, elbátortalanodhatunk.)
2. Tedd állandó gyakorlattá a gyónás szentségét. A szentség kegyelmet, bölcsességet, erőt és gyógyulást ad.
3. Tedd a lelkiismeretvizsgálatot imádságod állandó részévé.
4. Ha kapcsolataidban nehézségeid vannak, törekedj arra, hogy szívesen adj és kérj bocsánatot. Ahelyett, hogy azt mormognád: „Sajnálom", vagy „rendben – nem történt semmi", légy direkt: „Megbocsát nekem?", „Igen, megbocsátok."
5. Ha már bűnbánatot tartottál, utasítsd el a bűnösség minden érzését. Ezen a ponton azok csak a sátán eszközei.
6. Ha már megbocsátottál valakinek, felejtsd el a kellemetlen eseményt. Amit megbocsátottak, azt el kell felejteni. Isten kegyelme meg tudja ezt tenni.

Michael Scanlan

Jöjj Szeretet és Béke Lelke!

Szentség Lelke, isteni lehelet, ki mozgatod a teremtett világot, jöjj és újítsd meg a föld színét. Éleszd föl a keresztényekben a teljes egység iránti vágyat, hogy a világban az Istennel és az egész emberi nemmel való bensőséges egység hatékony jelévé és eszközévé válhassanak.

Szeretetközösség Lelke, ki az Egyház lelke és támasza vagy, add, hogy a karizmák és szolgálatok gazdagsága hozzájáruljon Krisztus Teste egységéhez; add, hogy a világi hívek, a szerzetesek és a fölszenteltek együttműködjenek Isten egyetlen Országának építésén.

Vigasztalás Lelke, ki az öröm és béke kimeríthetetlen forrása vagy, add meg a Szentatyának, püspökeinknek és papjainknak a szükséges támaszt, árassz bizalmat és reményt megpróbáltatásuk napjaiban, éleszd fel mindannyiunkban a jobb jövő iránti elkötelezettséget. Ámen.

Hogyan lettem mindennapos áldozó?



Valamikor még a 60-as évek elején (ekkor 20 éves voltam) egy Húsvéti gyónás alkalmából megbotránkoztattak a gyóntató pap szavai. Egy másik gyónásban elmondtam plébánosunknak panaszomat. Ő csak annyit mondott, hogy imádkozzak a tisztelendő úr lelki üdvéért.

Engem ez a válasz nem elégített ki. Úgy okoskodtam, hogy imádkozzon ő énértem, mert eltántorított engem a hitemtől, különben is sokkal több ideje van a papnak arra, hogy imádkozzon, mint nekem.

Akkor még nem fogtam fel, hogy a pap is egy ember (amellett, hogy Isten szolgája) és sokkal jobban kísérti a Sátán, mint más halandót.

Eltelt több mint 30 év és én nem gyóntam, nem áldoztam többé. Szentmisére azért el-eljártam ritkán, de lélekben igazán talán sohasem voltam ott, pedig ez a legfontosabb. Teltek az évek és egyre jobban éreztem, hogy olyan nehéz ez a 30 évnyi lerakódott teher a lelkemen, hogy már alig bírom. Újabb és újabb problémák jöttek, már nem volt se éjjelem, se nappalom, féltem, hogy belezavarodok.

Nem tudtam eldönteni, paphoz menjek-e vagy orvoshoz, és akkor egy katolikus testvérem szeretettel meghívott az imacsoportjába. Elmentem. Csodálatosan szép volt. Az együtt imádkozás boldog öröme, a gyönyörű énekek, a szeretet, ami körülvett...

Úgy éreztem, ez az, ami hiányzott nekem, erre van szükségem. Elvégeztem a Szentlélek-szemináriumot, és már nagyon nehezen bírtam ki, amíg az életgyónásra került a sor.

Annyira izgatott voltam, úgy készültem rá, hogy éjjeleken át nem aludtam előtte, de még utána sem.

A kedves Zoltán atya gyónás után azt a penitenciát adta, hogy menjek el háromszor a reggeli szentmisére, a rózsafüzér elimádkozása mellett.

Nagy feladat volt! Falusi embernek az az első gondolata, hogy mit mondanak? Sohasem jártam hétköznapi misére. Mit vegyek fel? Hova álljak?

Ha nem megyek el, hiába volt minden... Vagy elmegyek, de kisietek majd a templomból a mise végén, hogy meg se lásson senki, hogy én is ott voltam.

Azután engedelmeskedtem, elmentem, megálltam az oszlop mögött, de idegért az áldoztatás. Éreztem, hogy indulnom kell, mert ha most nem merek elindulni, amikor alig vannak a szentmisén, hogyan megyek oda vasárnap, amikor sokan lesznek.

Nagyon bizonytalanok voltak a lépéseim, de mentem. Letelt a három nap... – gondoltam, eleget tettem a feladatnak, nem megyek többször, majd vasárnap.

A következő reggel nem is mentem, de már nagyon hiányzott. Úgy éreztem a munkámmal sem vagyok előbbre, mint amikor szentmisén voltam. Elkezdtem járni rendszeresen, bár tiltakozott a férjem: „Muszáj neked mindennap menned? Itt a sok munka, itt vannak a gyerekek." Nem akartam vitatkozni. Ha úgy éreztem, nem mehetek, itthon maradtam.

De minden reggel olyan erős volt bennem a vágyakozás, úgy éreztem, Jézus hív – vár engem az Oltáriszentségben.

A Sátán is erőlködött, hascsavarásokkal gyötört minden szentmise előtt és alatt, egészen az áldozásig. Sokszor semmit sem értettem a szentmiséből, mert folyton azért fohászkodtam, hogy ki ne kelljen mennem, hogy meg ne zavarjam a szertartást.

Ez így ment négy teljes hónapon keresztül. Erről nem kell többet mondani, mindenki ismeri ezt az érzést, milyen visszatartó erő. A magam erejéből csak annyira futotta volna, hogy nem tudok menni, mert...

De tudtam, éreztem, hogy ez egy harc, ahol Jézus velem van és ha Ő velem, ki ellenem?

Végül a Sátán feladta, Jézus velem maradt és azóta is hív és vár. Már csak az a gond, hogy egy héten csak három szentmisénk van a paphiány miatt. Hiába szeretnék mindennap menni.

Dicsőség az Úrnak, aki magához ölelt, amikor legnagyobb szükségem volt rá, és azóta is Szent Testével táplál.

Irma

A Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház májusi lelkigyakorlatai

„ÜDVÖZLÉGY OLTÁRISZENTSÉG"

Lelkigyakorlat az Eukarisztia évében

- **HELYE:** Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház, Gödöllő – Máriabesnyő
- **A LELKIGYAKORLAT IDEJE:** 2005. május 6-8 (péntek délutántól vasárnap délutánig).
- A lelkigyakorlatot **GÁSPÁR ISTVÁN ATYA VEZETI.**

Nagy szeretettel hívunk és várunk mindenkit, aki az Eukarisztia évében szeretné mélyebben megérteni az Eukarisztia titkát, szemlélni akarják Jézust az Oltáriszentségben, akik arra keresnek választ, hogyan lehet csúcsa és forrása az életünknek az Eukarisztia. Mindezt az Eukarisztiáról szóló pápai dokumentumok fényében.

„KEZETEKBE TÜZET KAPTATOK"

Pünkösdi lelkigyakorlat

- **HELYE:** Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház, Gödöllő – Máriabesnyő
- **A LELKIGYAKORLAT IDEJE:** 2005. május 13-15 (péntek délutántól vasárnap délutánig).
- A lelkigyakorlatot **GÁSPÁR ISTVÁN ATYA VEZETI.**

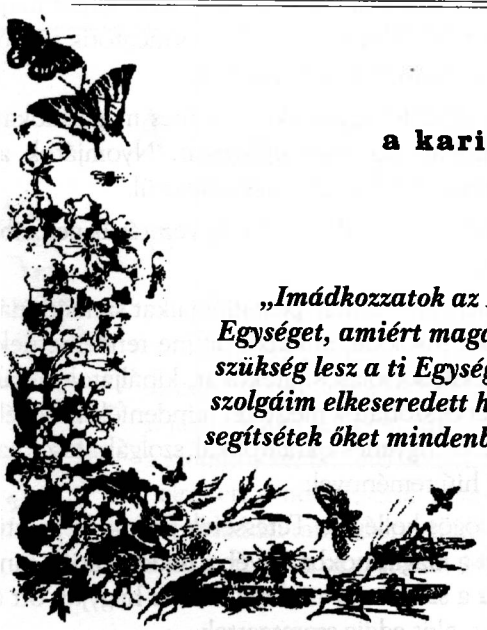
Nagy szeretettel hívunk és várunk mindenkit, aki a Szentháromság „elfelejtett" személyét szeretné újból felfedezni, aki vissza akar térni az első szeretethez, aki kérni akarja a Szentlélek életünket átformáló erejét, egy új pünkösd szeretetét megtapasztalni, bekapcsolódva a helyi közösség virrasztásába.

JELENTKEZÉS:
a Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Házban:

LEVÉLBEN: 2100 Gödöllő – Máriabesnyő, Kapucinusok tere 3.

TELEFONON: 28/510-740, faxon (üzenetrögzítő): 28/510-742

E-MAILEN: matersal@invitel.hu



PRÓFÉCIA

a karizmatikus találkozó alkalmával
(2005. április 2.)

AZT MONDJA AZ ÚR:

„Imádkozzatok az Egységért! Munkáljátok szívetekben az Egységet! Azt az Egységet, amiért magam is könyörögtem az Atyához. Az elkövetkező időkben nagy szükség lesz a ti Egységetekre! Lássák a népek a ti Egységeteket! Látom felszentelt szolgáim elkeseredett harcát. Megáldom és megerősítem őket. Ti pedig kicsinyeim, segítsétek őket mindenben. Legyetek engedelmesek irántuk! Szent juhaim! Töltsétek meg lámpásaitokat és féltve őrizzétek Jegyesem tisztaságát! A menyegző közel! Gyermekeim! Munkáljátok szívetekben és Egyházamban az Egységet és meglátjátok, ahogyan leszakadt tagjaim visszatérnek Testembe!"

Szabad a gondolkodásod vagy uralkodik valaki fölötted?

(Most jön egy mese. Rólunk. Érdemes elolvasni – még akkor is, ha túl elfoglaltak vagyunk. Túl elfoglaltak? Kifoglalt el? De hiszen erről van szó...)

— o —  — o —

A Sátán összehívta a démonokat a világ minden tájáról. Megnyitó beszédében ezt mondta:

– Nem tarthatjuk vissza a kereszténységet attól, hogy eljárjanak istentiszteleteikre. Nem tarthatjuk vissza őket attól, hogy olvassák Bibliájukat, gondolkodjanak az igazságról. És attól sem tarthatjuk vissza őket, hogy bensőséges kapcsolatot alakítsanak ki Megváltójukkal.

– Kedves algonosz kollégáim, mi tudjuk, hogy ha ezek tartósítják a kapcsolatot az ő Jézusukkal, akkor sajnos megtört a hatalmunk felettük. Kommunikációs-váltásra és idő-gazdálkodásra van szükség. Az időt kell elvenni tőlük. Vezessük be az idő-adót. Büntetni kell, ha valakinek adózatlan ráérő ideje van. Az idő érték. A szabadidő a legértékesebb valuta a tőzsdén. Az idő a szeretet. Nekünk, elkötelezett főgonoszoknak ez a legnagyobb ellenfelünk.

– Figyeljetek, démon kollégák: engedjétek, hogy ezek elmenjenek szentmiséikre, engedjétek, hogy magukhoz vegyék a veszélyes Oltáriszentséget (Úrvacsorát), de lopjátok el az idejüket annyira, hogy ne legyen idejük semmiféle igazi kapcsolat kialakítására ezzel a létünket fenyegető Jézus Krisztussal.

– Ezt akarom tenni – mondta a Sátán. El kell téríteni őket attól, hogy tartósítsák kapcsolataikat Megváltójukkal és embertársaikkal, nem szabad engedni, hogy birtokolják a szeretet-idő külön hasznát.

– Hogyan tegyük ezt? – kiabálták a démonok.

– Kössétek le őket az élet mellékes dolgaival és találjatok ki számtalan cselt, amikkel lefoglalhatjátok a gondolkodásukat – válaszolta a Sátán.

– Kísértsétek, vagyis kényszerítsétek őket arra, hogy szórják a pénzüket, költsenek, költsenek és kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön.

– Győzzétek meg a nőket, hogy válasszák a magányos, szingli életformát, fordítsák idejüket újabb pénzszerzésre, bírjátok rá a feleségeket, hogy sürgölődjenek hosszú órákat annak tudatában, hogy ők tartják el családjukat és manipuláljátok a férjeket, hogy dolgozzanak 6-7 napot minden héten, 10-12 órát egy nap, lehetőleg két-három munkahelyen, hadd érezzék, hogy egyre több a szemétpénzük, megvan mindenük. Csak azt ne vegyék észre, hogy minél több a szemétpénzük, annál kevesebb az idejük, az idejük...

– Tartsátok vissza őket attól, hogy időt töltsenek a gyerekeikkel. A közösen töltött idő a legveszélyesebb. Ahogy a családok darabokra hullanak, hamarosan majd otthonaik nem lesznek többé biztonságos menedékek a gyerekek házi tévénézése, horror fogyasztása, kéjesen önfeledt drogpróbálgatása alól!

– Izgassátok az agyukat zajokkal, fülhallgatós, divatos zenejátszógépekkel, hogy ne legyenek képesek meghallani azt a „halk és szelíd" hangot Názáretből.

– Csábítsátok őket arra, hogy kapcsoljanak be mindig egy zajforrást. Legyen tele fülük rádiók, magnók vagy CD-lejátszók zajával, amikor autót vezetnek... vagy hagyják csak úgy bekapcsolva folyamatosan ravasz ajándékainkat, a mi tévénket, videónkat, a mi villogó számítógépeinket.

– Gondoskodjatok arról is, hogy minden üzlet, diszkó és utcasarok a világon adjon nekik agyzsibbasztó szereket és zajokat, csak nehogy gondolkodjanak, csak nehogy saját időt zsákmányoljanak. Kollégáink majd ügyesen bezsúfolódnak az agyukba és megtörik az idő-szeretet, az Isten-idő kapcsolatokat.

– Halmozzátok fel asztalaikra a színes magazinokat, bulvárpornókat, izgalmas újságokat. Nyomjátok az agyukba a napi híreket 24 órán keresztül.

– Amikor úton vannak törjetek be vezetésük perceibe hirdetőtáblákkal.

– Árasszátok el az e-mail postafiókjaikat szemétkínálattal, katalógusokkal, amikből online rendelhetnek, lökjetek nekik sorsolásos játékokat, kínáljatok nekik lottóhiteket és szórjátok meg őket mindenféle hírlevéllel, promóciós ingyenes ajánlatokkal, szolgáltatásokkal és sok-sok hiú reménnyel.

– Hajrá, dögös kollégák. Tetessetek ficánkoló prostimodelleket a magazinokba, tévébe, hadd akarják hinni, hogy az a szép, amit mi kínálunk és hagyják ott a csudába azt, akit eddig szeretgettek.

– Több válást kell szorgalmazni, kollégák, több szakítást és az abortuszok könnyebbítését.

– Tartsátok fáradtan a feleségeket és a férjeket olyannyira, hogy ne tudják éjjelente szeretni házastársukat. Adjatok nekik fejfájást is! Ne hagyjátok, hogy idejük legyen!

– Meg kell adóztatni a fiatalok idejét, a középkorúak idejét. Terheljétek meg ezeket belevaló fölöslegtanulással, papírt adó továbbtanulással, utazással, agymosással. Ha az idő elszalad, majd a család is szakad és meghasad minden tudat.

– Hajrá gonoszok! Adjatok nekik télapót, térítsétek el őket mindenféle szentestétől, nehogy megtanítsák gyermekeiknek a karácsonyok igazi jelentését. Leghasznosabb az álünnepek sorozata!

– Adjatok nekik húsvéti nyuszit, így nem fognak beszélni a húsvéti feltámadásról, a bűn és a halál feletti hatalmáról annak, aki a szeretet hatalmát hirdeti.

– És ha el is utaznának egy jó nagyot pihenni, tegyetek arról, hogy hajszolják ott is rendesen magukat... zabáljanak, rohangáljanak, hogy alaposan kimerülten térjenek haza. S ha lehet, ne legyen „haza".

– Tartsátok őket örök bizonytalanságban, kóborlásban, istentelen talányban, marakodjanak egymással, ne is bízzanak egymásban, legyenek túl elfoglaltak ahhoz, hogy kimenjenek a természetbe, vagy meghívják egymást, hogy Isten teremtett világát csodálják.

– Küldjétek el őket vidámparkokba, diszkókba, másokat figyelő eseményekre, sznobos rongyrázásokra, estélyekre és az általunk ellenőrzött kínálatú bigbrother mozikba, helyekre.

– Tartsátok őket elfoglaltan, elfoglaltan, elfoglaltan! És ha véletlenül valami nyavalyás lelki találkozóra mennek, töltsétek fel őket tömény bűntudattal, aggodalommal, hogy nyugtalan lelkiismerettel távozzanak és ne bízzanak a názáreti bűnbocsánatában.

– Keltsetek félelmet! A félelem megnyugtató módon kizárja a szeretetet. Ragyogó módszer az aggodalmaskodás. Zsúfoljátok tele az életüket sok jó kifogással, hogy ne legyen idejük keresni Jézusuk hatalmát. Így nemsokára önként fognak bele az önkimerítésbe, az erő-felélésbe, a munkakeresésbe, fel fogják áldozni az egészségüket és a családjukat egy elég vonzónak tűnő cél érdekében.

– Működni fog! Működni fog! – zúgták a közgonoszok.

– Fantasztikus kommunikációs és hatékonyságnövelő terv! A démonok buzgón indultak útjukra, teljesíteni megbízatásukat, hogy a kereszténynek minél kevesebb idejük maradjon Istenre, felebarátjukra, családjukra figyelni szerte a világon, és minél kevesebb idejük maradjon arra, hogy tanúságot tegyenek másoknak Jézus hatalmáról, a reményről és arról, hogyan változtatta meg az életüket a szeretet-idő.

— o — — o —

Mi volt a sikeres ebben a cselben? Döntsd el te magad! Volt rá időd, hogy elolvasd ezt az írást? Nem voltál túl elfoglalt? Szabad a fejed? Avagy foglalt? (Az angol „elfoglalt" („busy") szó azt jelenti: B-eing U-nder S-atan's Y-oke, vagyis: S-átán R-abigája A-latt L-enni.)

„Erdőntúli Mikes Kelemen"

A nagyon elfoglalt, modern ember imája

Ó Anyám, Mária, Te a szemlélődő lelkeknek is mintaképe, arra kérlek, taníts meg, hogyan kell megőriznünk összeszedettségünket elfoglaltságunk és feladataink torlódásában és zajában. Oltalmazz meg attól, hogy a pusztán külsőséges cselekedetek lázának essünk áldozatul, és védj meg túlságosan is találékony önzésünk minden kísértésétől. Ments meg attól, hogy a nagyon is mulandó dolgok zajában kialudjék bennünk a mindig velünk lévő Isten iránti áhítat. Add meg, hogy a szemünkkel látható dolgok varázsa sohase fordítsa el szívünket a láthatatlan világ elrejtett tündöklésétől. Ébreszd fel bennünk a hallgatás iránti szeretetet és önnön példáddal taníts bennünket arra, hogy külső elfoglaltságunkat mindig egységbe hozzuk az Atya akaratával, és így szolgáljuk mindig alázatosan Fiadat, Jézust! Ámen.

Gaston Courtois

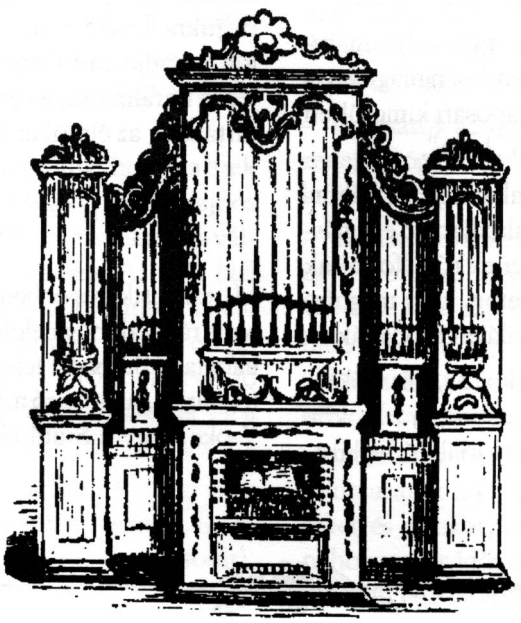
A LÉLEK ORGONÁJA

A szeretet körei, avagy a lelki megújulás programja

„Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom" (1Kor 13,1)... vagy felújításra szoruló orgona, ahol a Szentlélek a zene forrása (a légpumpa), a zenész maga az ember, a sípok pedig az Isten-dicséretnek és a felebarát iránti szeretetnek az eszközei.

A légpumpa

Egyre nagyobb teret kell adnom magamban a Szentléleknek. Egyre több ügyembe, kicsikbe és nagyokba egyaránt, vágyom Őt bevonni, beengedni, hiszen Ő folyamatosan leheli belém az Ő életét: mindig és örökkön örökké Igent mond rám. Kérnem, keresnem kell az Ő akaratát, vezetését... kedvét. Kedvessé akarok válni Előtte, egyre kedvesebbé, mert a szeretet érdemessé és kedvessé akar válni még akkor is, ha a másik ingyen szeret.



Bízni akarok Istenben – feltétlen, gyermeki bizalommal, elfogadással és... gyengédséggel. Hiszem, hogy Ő nem egy szeszélyes diktátor vagy egy közömbös és erélytelen mostoha. Hálát adok gondviselő, erős Istenemnek, elismerem és magasztalom nagy tetteit, dicsérem nagy nevét, s mindezt derűsen teszem, hiszen a mélyebb, sötétebb tónusok megszólaltatásakor az orgona jobban erőlködik, mint a magasak esetében.

A zenész

Önmagamat az adakozó, tékozló szeretetre való képességem, igényességem és nyitottságom alapján határozom meg s helyezem el a környezetemben. Tudatosan törekszem arra, hogy a személyes viszonyaimban váljak személlyé.

Érzelmeimet szabadon, katartikusan akarom átélni. Én-határaim legyenek stabilak, tágulásra készek és képesek. Önmagamat is feltétlen elfogadással, türelemmel, megbocsátással, kedvességgel és gyengédséggel ölelem át: azért, hogy szerethessek... hogy szerethessenek.

Különböztetek bűnbánat, bűntudat és búbánat között, és csak az elsővel vagyok hajlandó kapcsolatba lépni. Nem akarok belegázolni a tehetetlen düh és ingerültség sodró folyamába.

Az orgona billentyűit nem elég pusztán érinteni, viszont beszakítani sem muszáj ahhoz, hogy felcsendüljön valami szép: úgy akarok szeretni, hogy érezhető legyen, de ne ártson s ne kössön se engem, se a másikat.

A sípok

Elfogadást és kedvességet akarok mások felé sugározni. Érzékenységem kincsesbányává válhat mások számára. El akarom fogadni mások tekintetét, viszonozni, visszatükrözni érzelmeiket. Mosolyogni akarok s nem visszavonulni a dac, az egykedvűség, vagy éppen a mogorvaság rugalmatlan sáncai mögé. Ki akarok lépni önmagamból a másik felé, még azon az áron is, hogy sebezhetővé válok.

Látod? Nincsenek karmaim, hegyes tépőfogaim vagy veszélyes fegyvereim. Itt vagyok számodra. Kommunikálni akarok veled: ha kell, akkor kézzel-lábbal, ha kell, akkor csendemmel, együttérzésemmel, puszta jelenlétemmel.

Értékes vagy, csupán azáltal, hogy Isten megteremtett.

Igent mondok rád és jelen akarok lenni számodra. Itt vagyok hát, hogy szeresselek. Itt vagyok, hogy szerethess.

Györgyi Csaba

Betlehemi Boldog Mirjam imái

(Betlehemi Boldog Mirjam – 1846. 01. 05. – 1878. 08. 26. – Galileában született és Betlehemben halt meg. Kármelita volt.)

REGGELI IMÁJA

**Urunk, Jézus Krisztus!
Ennek a pirkadó hajnalnak csöndjében
Hozzád jövök, és alázattal, bizalommal
békédet, bölcsességedet és erődet kérem.**

**Tölts el szeretettel,
ahányszor ma világodra nézek.**

**Engedd megértenem, hogy az Egyház
minden dicsőségének egyedül
Kereszted a forrása.**

**Engedd, hogy felebarátomat úgy fogadjam,
mint azt az embert,
akit általam akarsz szeretni.**

**Ajándékozz meg azzal a készséggel,
hogy odaadóan szolgáljam őt,
és kibontakoztassam mindazt a jót,
amit beléplántáltál.**

**Szavaim szelídséget sugározzanak,
és egész magatartásom békességszerző legyen.**

**Csak áldást hozó gondolatokat
hagyj meg lelkemben.**

**FÜLEMET ZÁRD EL
MINDEN ROSSZINDULATÚ SZÓ
ÉS BÍRÁLAT ELŐL.**

**Nyelvem csak arra szolgáljon,
hogy azt emelje ki, ami jó.**

**Mindenekelőtt pedig, ó Uram, add, hogy
tele legyek vidámsággal és jóakarattal,
hogy mindenki, aki találkozik velem,
megérezzen valamit a Te jelenlétedből
és SZERETETEDBŐL.**

**Öltöztess jóságod és szépséged fényébe,
hogy egész nap Téged sugározzalak.
Ámen.**



MINDENNAPI FOHÁSZA, amit 1869 májusában kapott az Égből

**Ó Szentlélekisten!
Lelkesíts át engem.
Ó Isten Szerelme,
boríts lángba engem.
Az Igazság útján
vezess mindig engem!**

**Mária, jó Anya, szemed
kísérjen engem,
Jézusod kezével
áldj naponta engem.
Minden tévedéstől,
nagy veszedelemtől,
minden rossztól, bűntől
óvj meg mindig engem!**

Ámen.

Imádás az Ószövetségben

Ha azt nézzük, hogy hol van legjobban kifejezve az, amit az ószövetségi „szövetség népének" történetében imádáson értettek, akkor a Második Törvénykönyvből az a szó kínálkozik, amit Jézus a kísértés-történetben a sátánnak, mint végérvényes visszautasítást mondott (Mk 4,10; Lk 4,8): *„Urad, Istened előtt kell leborulnod és egyedül Neki szolgálnod (egyedül Őt imádnod)."* A zsidó megfogalmazás a MTörv 6,13 szó szerinti fordításában: *„Uradat, Istenedet kell félned és Neki szolgálnod."*

Ez a szó áll abban a fejezetben, amely Izrael népének emlékezetébe vési a parancsot, hogy az Urat, mint egyetlen Istenét egész szívvel, egész lélekkel és egész erővel szeresse (MTörv 4,4-9). Az utóbbi a mai napig a zsidó nép vallomása és mindennapi imájának tartalma maradt. Tehát Jézus ebben a feleletben foglalja össze népének hivatását és ennek változatos történelmét ismételt hálátlanságokkal és megtérésekkel, az Örökkévaló elismeréséig és tiszteletéig. Ő maga úgy adja ezt a feleletet, mint aki egészen és teljesen népének hivatását éli hűségben.

Mint egy visszhang, hangzik a Zsolt 81,9-11-ben Izraelhez ugyanez a kiáltás:

„Halld meg népem, amire intelek, bárcsak hallgatnál rám, Izrael! Ne legyen körödben más Isten, idegen istent ne tisztelj soha. Én vagyok az Úr, a te Istened, aki kivezetett Egyiptomból. Nyisd ki szádat és én teletöltöm."

Az imádás a hallásnak és a tanulásnak hosszú története. Ez az Isten általi vezetésnek a története. Imádás akkor történik, ha egy ember, egy csoport vagy egy egész nép át van hatva és megragadva attól a felismeréstől: **„Itt Isten munkálkodik!"** Így tapasztalta meg Izrael Istenét, mint aki történelmében munkálkodik. Isten csodatettei felszólítják Izraelt, hogy dicsőítse és imádja Őt. Lassan növekszik az a belátás, hogy Izrael Istene minden népnek Istene is, mert Ő mindennek a Teremtője és az egész világ Királya (Zsolt 95,1-6; Zsolt 100,2-3). Izrael Isten imádásának tanúja lesz az egész világ előtt, mert megtapasztalta szentségét és fel lett szólítva, hogy a szentség törvénye szerint éljen:

„Magasztaljátok az Urat, Istenünket, hajtsatok térdet lába zsámolya előtt, mert szent!"
(Zsolt 99,5.9)

Az imádás egy általános emberi tartás Isten előtt: nem csupán a szellem vagy a szív ügye, nem csupán a test kívánsága, hanem az egész élet felelete. Néha éppen az intenzív Istennel való találkozások leírásánál, mint például Jákobbal (Ter 32), Sámuellel (1Sám 3) vagy Izajással (Iz 6), amelyek ezeknek az embereknek Isten jelenléte okozta megragadottsága felől nem hagynak kétséget, hiányolunk az imádásnak egy szavát vagy egy gesztusát. Néha ilyen ábrázolásoknál félelemről, mint emberi reakcióról van szó (Ter 15,2; 28,17; Kiv 3,6; 20,18). Az isteni titok előtti félelmet nem volna szabad elhamarkodottan leértékelni. Hogy a félelem fogalmában benne rejlenek ennek pozitív összetevői, mint a tisztelet és a szeretet, ezt bizonyítják az MTörv 6 és a Mt 4,10, Lk 4,8-nál talált szövegek: *„(imádva) leborulni"* (Proskyneo).

Többnyire a belső mozgásokat, amelyeket Isten közelsége és működése idéz elő, külső mozdulatok kísérik. A leggyakoribbakat néhány példával világítjuk meg:

- **Az arcot eltakarni:** Kiv 3,6 – Mózes; 1Kir 19,13 – Illés.
- **Arcra borulni:** Ter 17,3.17 – Ábrahám; 1Kir 18,35 – Izrael népe a Kármelen; Ez 1,28 – Ezekiel; Tób 12,16 – Tóbit és Tóbiás.
- **Meghajolni:** Ter 24,26 – Ábrahám szolgája; Kiv 4,31 és 12,27 – Izraeliták; Kiv 34,8 – Mózes; Szám 22,31 – Bileám; 2Krón 20,18 – Jozafát; 2Krón 29,30 – Hiszkija.
- **Letérdelni:** 2Krón 6,13 és Zsolt 95,6 (párhuzamos „leborulni" és „meghajolni... előtt").
- **Térdet hajtani:** 1Kir 8,54 – Salamon; 1Kir 19,18 (nem Baal előtt); Iz 9,5. „Meghajolni... előtt": Eszt 3,2.5 – Mordehái nem Hámán előtt.

Az imádat testi kifejezésének legfontosabb jellemzője a leborulás, a hódolat. Ez azt jelenti, hogy az istenség előtt, a király vagy más személyek előtt leborulni, a talajt megcsókolni, annak lábát vagy ruhája szegélyét megcsókolni, akinek a hódolat szól, a tisztelet jele.

Az összes felsorolt kifejezés, amelyek gyakrabban fordulnak elő egymással összeköttetésben, testi mozdulatokat fejeznek ki, amelyek embereknek is szólhatnak. Ezek megfelelnek a tiszteletnek, amit a keleti ember egy magasabbrendűvel szemben kifejez. Példákat erre bőven találunk az ősatyákról szóló elbeszélésekben, Sámuel könyveiben és a Királyok könyvében. Talán Ábrahámnál ismerhetjük fel a legvilágosabban, hogy milyen mély tisztelettel és egyidőben nagy méltósággal és belső szabadsággal találkozik a vendéggel

(Ter 18,2), vagy az ország lakosaival (Ter 23,7.12), és ahogy Istennel szembeni viszonya is meg van határozva ezáltal.

A kifejezések egy másik csoportja, amelyek kisebb-nagyobb mértékben vonatkoznak az imádásra, a nevezett testtartások mellett emberi cselekedeteket is ábrázolnak, amelyek ugyancsak egy kultikus cselekedetre céloznak. A Teremtés könyvében elmondják, hogy emberek, akik megtapasztalták Isten beavatkozását az életükbe, oltárt építenek, az Úr nevét kiáltják vagy áldozati cselekményeket visznek véghez. Már a Kivonulás könyvében ezek a kifejezések a „szolgálni" igére koncentrálnak. „Szolgálni" jelenti az össz-emberi viselkedést, ez munkát és szolgálatot jelent minden élet-területen; mint „Istennek szolgálni" legátfogóbban jelenti az embernek Istennel szembeni viszonyát. Egyidőben jelenti azt is, hogy Istenben hinni, Őt tisztelni és utasításai szerint élni.

Egyetlen helyen sem olyan érthető Izrael harca a döntésért a két alternatíva között – Istenszolgálat vagy bálványimádás. A kérdés: „Kinek akarsz szolgálni?" – Izrael számára a túlélés kérdése lesz (MTörv 30,15-20):

„Ha azonban elfordítod szívedet és nem hallasz, ha hagyod magad elcsábítani, más istenek előtt leborulsz és nekik szolgálsz – kijelentem már most, hogy menthetetlenül elvesztek; nem fogtok sokáig az országban élni..." (30,17)

Abban, hogy Izrael élhet, az ismételten emlékezetükbe vésett tilalomnak az értelme van megalapozva, hogy idegen isteneknek ne szolgáljanak (MTörv 5,9; 4,19; 8,19; 11,16; 28,14 Kiv 20,5; 23,24; 34,14). A kíméletlen becsületességhez tartozik a szövetségi nép történetének ábrázolásában, hogy nemsokára a hatalmas Isten-megjelenés után, a parancsok kihirdetése és a szövetségkötés után a Sínai hegyen közlik a nép nagy elpártolását (Kiv 32). Istennek szolgálni nem egy egyszeri cselekedet, hanem egy **elhatározás örökre**. Erre hívja fel Józsue életének végén Izrael törzseit (ami egyedül már a „szolgálni" szó ismétlésében kifejezésre jut: Józs 23-24), de Izrael kitartása csődöt mond (Józs 24,31). Mindig újból szüksége van a népnek arra, hogy prófétái fölrázzák (1Sám 12,20.24: *„Szolgáljatok az Úrnak egész szívvel"*). Éppúgy, mint a bálványimádást, a próféták megbélyegzik az istentiszteletet a szent helyen, ha az áldozati ajándékok és imádságok már nem egy belső magatartásnak és egy annak megfelelő életvitelnek a kifejezései (Iz 1,11; Jer 7).

Mivel Izrael nem szolgál (Jer 2,20), nem fog megmenekülni a büntetéstől. Ami a történelemben olyan ritkán vált valóra, a végső időkre szól az ígéret: a bálványképeket megsemmisítik (Mik 5,12), a szétszórtságból hazatérők Jeruzsálemben az Úr előtt fognak leborulni (Iz 27,13; Jer 30,9; Ez 20,40) és a pogány népeket is bevonják az imádás szolgálatába (Iz 19,21.23; Szof 2,11; 3,9). A Második Törvénykönyv szellemében írt történelemkönyvek a bálványimádást, mint Izrael nagy kísértését mutatják be és királyaik ítéletének mértékére emelik fel (1Kir 9,6-9; 16,31 – Áháb; 22,54 – Áházja; 2Kir 17-19 – Hiszkija; 21,3 – Manassze; 21,21 – Ámon).

Egészen a babiloni fogságig pereg le szemeink előtt Izrael története, mint egy majdnem kilátástalannak tűnő küzdelem a valódi istentiszteletért, Isten igazi imádásáig. Ha talán arra hajlunk, hogy a fából, ezüstből vagy aranyból készült bálványképeken mosolyogjunk – egyébként ezt tették a próféták is –, akkor talán elfelejthetjük, mennyire kísérti a mi generációnkat is „kezük munkáját" imádni (Iz 2,8). Csak a számkivetésben sikerül a prófétának (Iz 40-55), szemben népének fájdalmas tapasztalatával ezt a fejtegetést teológiailag feldolgozni. Felfedi a bálványokat egy hatalmas törvényszéki jelenetben, mint Nitzse (Iz 41,29), és nevetségessé teszi egy bátor szójátékban az „abad" szóval egy külsőségessé lett istentiszteletnek az értelmetlenségét (Iz 43,23-ff: *„Nem terheltelek meg ételáldozattal... de te megterheltél engem vétkeiddel"* – vagyis: „Én nem kényszerítettelek áldozati cselekményre, de te bűnös életeddel megfordítottad a szolgálati viszonyt és engem, az Urat szolgává tettél"). A fordulat a nép kiúttalannak látszó kuszáltságából nem jön emberi fáradozás által, hanem csak isteni megbocsátás által. Csak most következik az áttörés a tiszta egyistenhívő kijelentésre: *„Én vagyok az Úr és különben senki."* Csak az egyetlen, igazságos és megmentő Istennek jár, hogy minden térd meghajoljon Előtte (Iz 45,5). Az Ezekiel próféta által megígért Lélek fogja végbevinni a tisztítást minden megfordított viszonyban, hogy mindnyájan eljussanak arra a megismerésre, hogy Isten az Úr (Ez 36). Az Izajás könyv száműzetés utáni fejezetei (Iz 66,23) és Zakariás könyve (Zak 14,16-ff) azzal fejeződnek be, hogy bepillantást engednek abba, hogy minden nép Jeruzsálemben fogja imádni Istent. E belső tisztulási folyamat után lesz ismét lehetséges, hogy a kultikus imádást, az áldozati szolgálatot a szent helyen ezekkel a szavakkal, mint „szolgálni" („abad"), „szolgálat" („aboda") írja körül, amint ez a Mózes könyvekben és a Krónikák könyvében szerepel (például: Szám 3,7; 8,11; 2Krón 8,14; 35,16). A liturgikus szolgálatra való felszólítás: *„Szolgáljatok az Úrnak"* (2Krón 30,8: 35,3), nem kerül többé csupán a külsőségesség gyanújába; határozott formához tartozik a második templom imáiban (például: Zsolt 100,2; hasonlóan *„boruljatok le az Úr előtt szent díszben"* – 1Krón 16,29; Zsolt 96,6). Sőt egy egész másképp létrejött könyv, a Bölcsességek könyve, Sirák könyve, dicsőíti az istentisztelet fenségét a templomban (Sir 50).

A bálványimádás problémája már nem ugyanolyan módon jelentkezik a száműzetésből való visszatérés után. Ez már többé nem belülről jövő kísértés. A zsidó nép tudja istenhitének és a ráhagyományozott isteni utasításnak az előnyét, azonban meg kell erősödnie abban, tekintettel a külső fenyegetésre (Dániel könyve és a Makkabeusok könyve) vagy egy pogány környezetben a diaszpórában (Bölcsesség könyve).

Az imádás történetének menetét a Dániel könyve 3. fejezetére való utalással fejezhetjük be, ami a zsidó nép üldözésében keletkezett (Antiochus Epifanesz Kr. e. 2. évszázadban). A történetben Dániel társai vonakodnak a királyi képmást imádni és a tüzes kemencébe vetik őket. A halálos fenyegetés felébreszti a bátorságukat és megerősíti Istenbe vetett bizalmukat, ami dicséretben nyilvánul meg. Csak a görög szövegben meglévő ének ezekkel a szavakkal fejeződik be: *„Dicsérjétek mindnyájan az Urat, ti tisztelői, dicsérjétek az Istenek Istenét, énekeljetek Neki dicséretet és köszönetet, mert örökké tart az Ő jósága"* (Dán 3,90).

Az imádás az Ószövetségben egy hosszú története a hallgatásnak és a feleletnek. Ez a történet a bálványimádás szolgaságából az istentisztelet szabadságába való kivezettetés – egy húsvéti történet. Körülöleli a múltat, a jelent és a jövőt.

A húsvéti ünnepben a zsidó nép évenként megújítja ezt a kivonulást a fáraó szolgálatától Isten szolgálatáig. (*„Szolgái voltunk a fáraónak Egyiptomban"* – Zsolt 113,1; *„Dicsőítsétek, ti az Úr szolgái"* – S. Peszach Haggada). Hasonló szavakkal – az ünnep hátterében – ábrázolja Pál a Római levélben a húsvéti titkot Krisztusban (*„Nem a bűn szolgái, Isten szolgái lettetek"* /a görög „douleou" megfelel a héber „abad"-nak/ – Róm 6,6.22). Itt ér célhoz az emberi „avoda" (munka, szolgálat, imádat): *„Az Úr előtt, Istened előtt kell leborulnod és egyedül Neki szolgálnod."*

Clemens Maria Streubel nővér

Tartalomjegyzék

Katona István: A Szentlélek egyesít Istennel 3
Őrsy László: Hogyan láthatjuk meg ma a Szentlélek jelenlétét? 4
Foltányi Bence & Mariann: Blanka története 7
Michael Scanlan: A bűnbánat öröme 8
Irma: Hogyan lettem mindennapos áldozó? 10
A Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház májusi lelkigyakorlatai 11
„Erdőntúli Mikes Kelemen": Szabad a gondolkodásod vagy uralkodik valaki fölötted? 12
Betlehemi Boldog Mirjam imái 15
Clemens Maria Streubel: Imádás az Ószövetségben 16

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

MARANA THA
A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
Megjelenik kéthavonta.
Szerkesztőség:
Budapest 1146 Thököly út 120.
Tel: 222-5306
Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes
Készült: ETO-Print Nyomdaipari Kft.
Felelős vezető: Balogh Mihály
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992

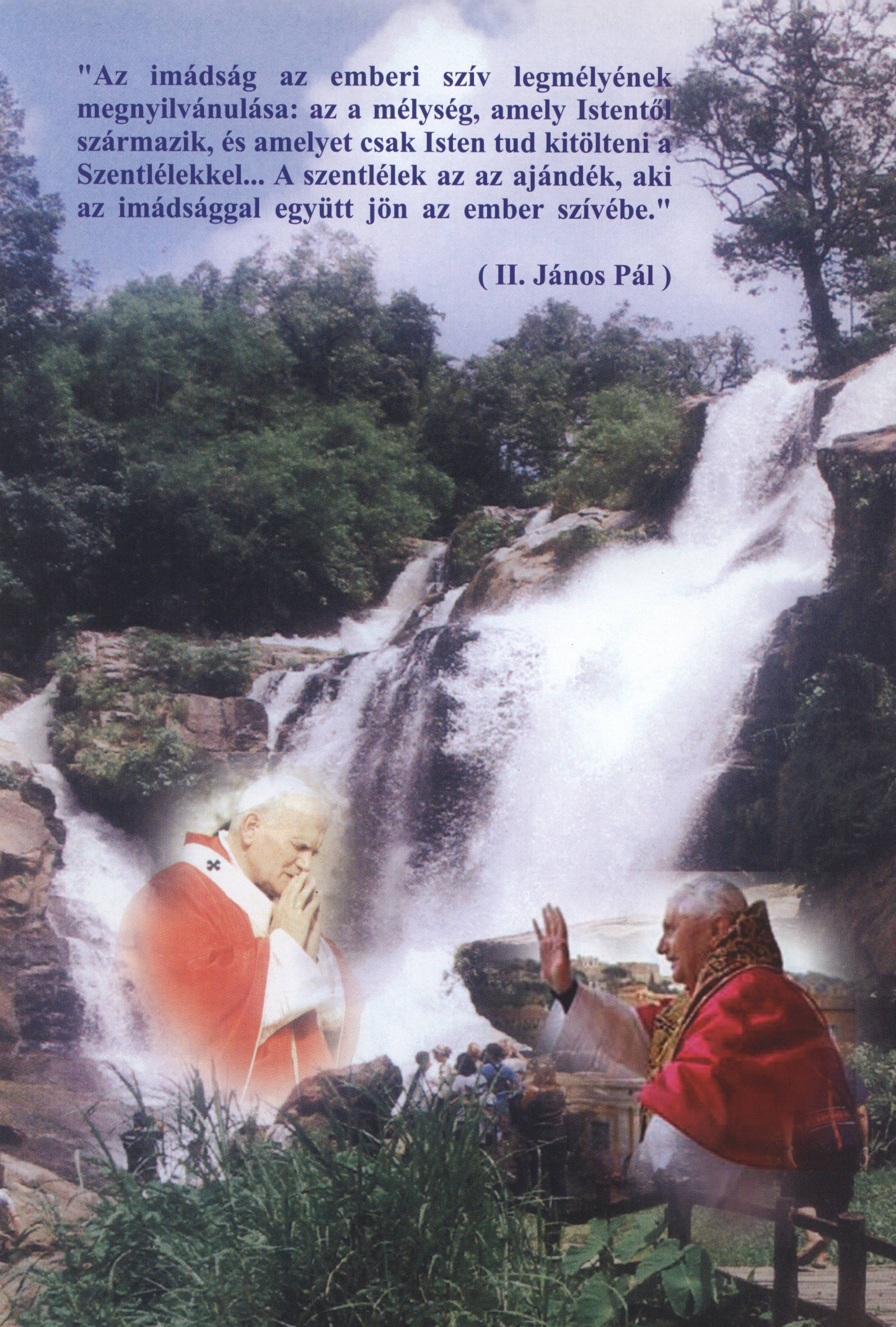
SZERKESZTŐI ÜZENETEK

- **Keresünk angol nyelvből fordítókat**, akik szívesen vállalnak 40-50 oldal fordítást az Úr iránti szeretetből.
- **Június 4-én a Magyar Szentek Templomában imádságos összejövetel lesz: „Konferencia Korfordulóra" címmel.** Az összejövetel délelőtt 10 órától délután 16 óráig tart. 12 órakor szentmise lesz. 14 órától ima Magyarországért, utána kötetlen beszélgetés. Előadók: Katona István, Bohn István, Bíró Attila, Sipos Gyula. (A Magyar Szentek Temploma a Petőfi híd budai hídfőjénél van, megközelíthető a 4-6-os villamossal. Cím: 1117 Magyar tudósok útja)



KÍVÁNJUK,
HOGY MINDEN KEDVES OLVASÓNK
TAPASZTALJA MEG
A SZENTLÉLEK BŐSÉGES KIÁRADÁSÁT!

Címünk: 1146 Bp. Thököly út 120. Tel/fax: 222-53-06
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu
Honlapunk: www.maranatha.hu **Mobil:** 06/20 438 61 60


"Az imádság az emberi szív legmélyének megnyilvánulása: az a mélység, amely Istentől származik, és amelyet csak Isten tud kitölteni a Szentlélekkel... A szentlélek az az ajándék, aki az imádsággal együtt jön az ember szívébe."
(II. János Pál)

180.-Ft



"ÁLDJÁTOK AZ URAT, MERT JÓ, MERT IRGALMA ÖRÖKKÉVALÓ!"

(Zsolt. 136,1)